

Lesarabrøv

Diktatoriskur landsstýris-
maður-arbeiðsgevari

Nú riður hann lágt, landsstýrismaðurin John Petersen.

Eftir ta skiving, ið hevur verið frammi um at hann arbeiðir í egnari fyrirkomu umframt landsstýrisarbeiði, roynir hann at leiða málið burtur frá tí ið tað snúði seg um, og fáa arbeiðsfólk sítt til at skriva undir eina onkisigandi, tápuliga yvirlysing, ið sigur meira um hann sjálfan og teir, ið hava skrivað undir, enn nakað annað.

Alt tað arbeiði, ið John Petersen ger á sínum egna arbeiðsplássi, er so lítið vert sambært hesi yvirlysing, at tað ikki tekur arbeiði frá nøkrum, er lægið, hava tit gjørt tað um aftur? Vónandi

er tað arbeiði, hann ger í landsstýrinum, eins lítið vert.

Eftir tí ið upplýstir, er tað spurt millum arbeiðsfólkið hjá J. & K. hvør ið hevur smettað, sjálvandi halda teir tótt, sjálvandi ongin, hvat kundu teir annað í hesum arbeiðsloysistíðum, nei, sjálvandi hevur ongin sagt nakað, og størsti skaðagákurin er millum teir fyrstu at skriva undir framløgdu yvirlysing.

Hvat munnu hesir vaksnu menn ikki føla, ið soleiðis bliva stillaðir skúlarætt, vóru teir menn, fóru teir av fundinum allir sum ein, uttan at skriva undir, so teir ikki settu sínar arbeiðsfelegar í eina sera eyðmýkj-

andi støðu við at skriva undir, tí onkur má hava havt ringan ráka í muninum.

Um hesin óskikkur ikki verður steðgaður við at arbeiðsgevari kallar fólk til avhoyringar, um onkur hevur dittað sær at vent sær til fakfeløgini við spurningum/klagum. Hugsíð tykk-um at verða kallað inn til forhoyr í matarhøll/messu, um ein av arbeiðsfeløgum tykkara hevði havt dirvi til at kлага um okkurt, sum hann og tit øll meintu var gálið.

Vildu tit skriva undir eina so tápuliga, sjálgvæða yvirlysing?

Tá æran er tikin frá fólki, er lítið eftir, nei, latið ikki hetta um tykkum ganga,

latið tað ikki eydnast hesum fakfelagsfíggingdum at spjæða feløg og limir, tað hevur henda landsstýris-samgonga víst er teirra fremsta áhugamál.

Nei, John Petersen, tað ið nívir teg er at nakar skal tora at tala tær ímóti, so skal hann jarðleggjast, men eitt skalt tú vita, tú kanst hvørki keypa ella hótta Skopunar Arbeiðsmannfelag, tað kemur tú ongan veg við.

Vit mugu tíverri geva skaldinum rætt, tá hann kvøður, at tingsins gát er blivin ov lág, ja, í dag er hon lægri, og tí má eg tíverri undirskriva við vanvirðing

Marner Johannesen

Retten skal ske fyldest!

Heilt síðan í vár hevur Heygadrangsmálið verið fyrri í »rættinum«, t.v.s. á Parnassinum. Væl hevur pressan boðað frá, so longu nú dugir »Palliba« at meta um – og døma!

Palleba veit longu úrslitið, so nøkurlunda: »– på grund af sagens særlige karakter – ... kann eingin dómur verða feldur.

Ov nógv høvd høvdu rullað, um farið varð eftir lóg-arinnað bókstavi, út í æsir, so best man vera sum er, tí bæði skyldskapur og kennskapur hevur nógv at týða í

hesum pinkusamfelagnum. Palleba er eisini kendur og skyldur við onkran. – So lat fara!

Meðan retturin hevur sitið, hava allir partar í sakini gingið leysir, – hava sloppið heim, á skrivstovuna og aðrar staðir at leita eftir fleiri skjølum – prógvum.

Einki hevur verið talað um, at hesir persónar kundu forfjóna próvtílfar, sum hevur týðning fyrri málið: Sekur – ósekur!

Umframt hetta, so mugu persónarnir eisini metast »óegnaðir« at røkja starv

sítt, til annað er prógvað, men gakk! Teir eru framvegis at siggja í starvsøki sínum.

Fyri kortum varð ein kona handtúkin, sum teir gera í »politistatuk«. Sett í geglið í fleiri vikur, uttan samband við umheimin, tí kanska fór hon at kunna ávirka málið, kom hon í samband við onnur...!

Stakkals kona! Stakkals avvarðandi!

Munur er á Kong Sálamon og Jørgen Hattamakara, sum – haldi eg – Holberg tekur til onkustaðni!

Tann álvarsligasti spurningurin av øllum hevur ikki verið umrøddur – enn:

Hvat hendir við øllum leiðarunum, grannskoðarunum og annars teimum, ið standa til svars við víkjandi eftirlitinum? Teir hava kanska uppافتur størri skuld í, at ólagið sleppur at halda fram, í staðin fyrri, at teir fingur talað at í tókum tíma, áðrenn óreguleikin var vörðin ov stóru!

Ørkymlaður borgari

Útvarp Føroya
- eitt manssamfelag

Nú havi eg lurta eftir sendingini »45 minuttir um vetarskránnu«. Eg var so spent uppá, hvat teir høvdu at bjóða, – og sanniliga um ta ikki er sama mannfolkasuppa, sum øll hini árin.

Eg mótmæli hesm, eg mótmæli harðliga hesum mannfolkakaveldi í einum almennum stovni. Minst t.d. eisini til at vit kvinnur gjalda helvtina av lønum tykkara. Hetta er alt ov gálið.

Hví skulu bara menn velja og lesa tíðini?

Hví skulu bara menn velja plátur?

Hví skulu bara menn práta við lurtararnar?

Hví skulu bara menn velja og spæla føroyskar sangir?

Hví skulu bara menn umseta tilfar til útvarpið?

Hví skulu bara menn lesa framhaldsøgur?

Hví skulu bara menn gera barnaútvarpið?

Hví skulu bara menn lesa upp úr bløðunum?

Hví skulu bara menn hava samrøður?

Hví skulu bara menn gera Fimmarar?

Hví skulu bara menn gera morgunsendingina?

Hví skulu bara menn hava poppsendingar?

Hví skulu næstan bara menn lesa morgunandaktir?

Hetta ber bara ikki til! Størsta helvtin av Føroya fólki er kvinnur, men tað hevur útvarpið slett ikki

uppdagað.

Kanska teir umbæra seg við, at tað er lættari at fáa menn at medvirka. Um so er, so spyrji eg HVÍ??? Man tað vera tí hesin stovnur konsekvent í árávis hevur ført reinan mannfolkapolitikk? Tí ávirka okkara børn og ungu til at halda, at alt útvarpað bara kann vera mannfolkarpóddir.

Rætt skal vera rætt. Har vóru fleiri góðar sendingar síðsta vetur og í summar, men eg vági tann pástand, at fleiri av hesum sendingum høvdu verið enn betur framfórdar av kvinnum. Fyri ikki at tala um, at tær eisini høvdu sloppið at valt evni og gjørt sendingar.

Eg forlangi at vit fáa kvinnuligan stjóra, programstjóra, – og helvtin av tíðindafólkunum (ella fleiri) skal vera konufólk, so komu kanska eisini onnur tíðindi við enn um fisk... Lat so nakrar menn taka telefonina, stövsuga og gera kaffi.

Eg forlangi eina kollveltning á hasum stovninum.

Eg lurti nógv eftir útvarpi, men hatta mandsveldið púra býður ímóti. Syrg fyrri at fáa vend í.

Tí sigi eg: send stjórarnar út at skjóta harur, – og set dugnaligar kvinnur í staðin. Tær eru tí, um tit veruliga vilja leita.

Ein mamma

6. hvør eysturoyingur
í vinnuløysi

32% av øllum teimum, sum eru skrásett hjá Arbeiðsloysissskipanini eru eysturoyingar. Í alt 705 fólk – kvinnur og menn. Og støðan versnar dag frá degi.

Fyribils hagtølini fyrri tíðina 3. til 28. august 1992 frá Arbeiðsloysissskipanini eru tøk. Skelkandi tíðindi, bert eitt undur skal nú til fyrri at venda gongdini tann rétta vegin.

Skrásett arbeiðsleys eru uppá 1.187, herav næstan 300 eysturoyingar ella omanfyri 23%. Tey sum arbeiða í flakavinnuni og sum fáa útgóldið arbeiðsloysis-

trygging svarandi til 32 tíma viku eru uppá 1.007 fólk, herav 428 eysturoyingar ella 42,5%.

Rokna vit omanfyri nevndu tøl saman, so koma vit til tað úrslit, at 32% av øllum teimum, sum eru skrásett í Arbeiðsloysisstryggingini koma úr Eysturoynni.

Nevndin, sum arbeiðir við spurninginum um ar-

beiðsloysisstryggingina, kom til tað úrslit, at samlaða arbeiðsstyrkin varð uppá 21.500 fólk, og svarar hetta til 45,5% av samlaða fólkatilinum.

Í Eysturoynni búgva sambært Hagtíðindi 10.414 pr. 30.06.92, sambært hesum er samlaða arbeiðsstyrkin í Eysturoynni 4.738 fólk, av hesum eru gott og væl 6. hvør eysturoyingur skrá-

settur hjá Arbeiðsloysissskipanini ella næstan 15% av samlaða arbeiðsstyrkini, meðan meðaltalið fyrri alt landið er uppá 10,2%.

Til sammetingar kann leggjast afturat, at eftir somu útrokning er talið í Norðoyggjum uppá 5%, meðan Suðurstreymoy er uppá 6%.

Lasse Klein

Miðvingar
úti og heima

Nú verður aftur høvi at hugna sær saman við miðvingum búsitandi kring alt landið. Árliga hugnakvøldið, sum Bygdarhúsið skipar fyrri, verður leygar-kvøldið 10. okt. 92 kl. 19.30. Høvdur tú nakað tilknýti til bygdina, ert tú vælkommin at hugna tær. Skráin er fjølbroytt: Sangur, upplesur, tónleikur, spurnarkapping, lutaseðlar, døgurði, kaffi, køkur og dansur. Kostnaður 160 kr. fyrri hvønn. Aldursmarkið

er 20 ár. Seinasta freist at tekna seg er mikukvøldið 7. okt. kl. 21.00 á tlf. 32921.

Annars skal verða sagt frá, at fullfíggað skrá kemur í blaðið seinni. Eisini kunnu vit nevna, at til seinasta hugnakvøld vóru ikki færri enn 320 fólk møtt, so vit vóna, at vit kunnu fáa eitt gott hugnakvøld við nógvum kátum miðvingum, sigur veitslu-nevndin fyrri Bygdarhúsið.